

Vannak helyek még, ahol rég feledésbe merült adventi ájtatosságot gyakorolva is készülnek az Úr eljövételének ünnepére: házról házra járva, hajlékot keresnek a szentcsalád számára. A Szénégető István plébános szerint egyfajta „szent színháznak” nevezett lelki gyakorlat egyszerre jelent közösségi alkalmat, találkozási lehetőséget, és egyfajta lelki felkészülést Krisztus születésére.

Falvakon is sok helyen megkopott már, de mégis elevenebben él a szokás, mint városban, a marosvásárhelyi Szent Család templom közösségét azonban már csak a név is „kötelezi” arra, hogy továbbvigyék a Szállást keres a szentcsalád elnevezésű adventi ájtatosságot. Ha azonban adventi időszakban magyar éneket hallunk egy tömbházban, akkor is biztosak lehetünk benne, hogy ilyen jellegű imádkozós adventi találkozásokról van szó. Mi a marosvásárhelyi Mustármag családközösség alkalmára látogattunk el, Tamás Csaba és Ágnes otthonába, akik szívesen fogadtak egy református újságíró és egy evangélikus fotóriportert, hogy bekukkantsanak egy római katolikus szokásba.

Hagyták a takarítást, sütést, és mentek...

Este fél hétre várják a szentképpel érkezőket a Tamás család tagjai: előkészítve a kisasztal fehér abroszszal, adventi koszorúval, székek, fotelek elhelyezve, hogy körbe lehessen ülni imádkozni, énekelni, utána kicsit beszélgetni. Tamás Csaba elmondja, mintegy 18 éve alkotnak egy családközösséget, s azóta meg is tartják ezt a szokást. Felesége, Ágnes még első gyermekükkel volt várandós az első közös szentcsaládoláskor, most már három fiuk van, a legnagyobb 17, a legkisebb hatéves. Míg nem voltak nagyok a gyerekek, könnyebb volt

#Szentcsaládolás

„Senki sincs, ki helyet

„ Régen szigorúbb rendje volt, a kilencednek nevezett imát szigorúan karácsony előtt kilenc nappal kezdték meg.

megszervezni, hogy mindenki jelen legyen – mondja a háziasszony –, most az alkalom kezdetén csak a kicsi van otthon, s még egy másik fiú is befut az imádságok közben. „Régen a szokást is szigorúbban tartottuk, december 15-én megkezdtük, és szigorúan minden nap mentünk, hagytam én takarítást, sütést, mindent, s mentünk. Ma kicsit modernebb a formája az egésznek, igyekszünk jó fél óra alatt be is fejezni, hogy akinek menni kell, menjen” – mondja Tamás Ágnes még a vendégek megérkezése előtt.

Aztán érkeznek a többiek, s amikor mindenki megérkezik, a ház előtt elkezdődik az ének:

*Szállást keres a szent család,
De senki sincs, ki helyet ad.
Nincsen, aki befogadja
Őt, ki égnek s földnek ura.
Az idő már későre jár,
A madár is fészkeire száll,
Csak a szent szűz jár hiába
Betlehemnek városába.
Legalább ti, jó emberek
Fogadjátok a kisedet!
Házatokra szent áldás száll,
Ha betér az égi király.*

A kis csapat egy szentcsalád-képpel és egy szentcsalád-szoborral érkezik, ezeket előzőleg megáldották a templomban, a befogadóknál marad majd a kép, amelyet majd továbbvisznek a következő családdal a következő alkalommal. De előtte még ők is énekszóval válaszolnak a befogadást kérésre:

*Ne sírj tovább, Szűz Mária,
Ne menjetek ma máshova!
Szállásunkat mi megosztjuk,
A kis Jézust befogadjuk.*

Az énekszó, az imádságok sora bent is folytatódik, s az alkalom még arra is lehetőséget ad, hogy YouTube-ról meghallgassák az aznapra szóló adventi ráhangolót, amelyben Heiter Robert Gottfried szepetneki plébános arra fi gyelmeztet, hogy próbáljunk meg ezekben a napokban úgy élni, úgy jelen lenni az ünnepen, úgy résztvevője lenni a családnak, hogy kapcsoljuk ki a felesleges gondolatunkat. „Ne keress miérteket. Tudj és akarj örülni annak, amit az Isten neked, a te életedben, személyesen neked készített elő” – hangzik el a vi-

deós prédikációban. Majd folytatódik a forgatókönyv, énekelnek a befogadást kérők, majd a befogadók is, s az imádságok sorában többször is hálát adnak az élet és a család ajándékáért.

A befogadást játsszák el

Szénégető István, a Szent Család-templom plébánosa szerint végül is egy nagyon egyszerű, imádságos adventi gyakorlatról van szó, a karácsonyra készülhetnek egy sajátos formája ez. „Abból a valóságból indul el, hogy a Lukács evangéliumban az van leírva, hogy amikor József és Mária Betlehembe érve keresték a megfelelő helyet, ahol egy fiatal lány

Énekel kéreznének be a házba

A fehér asztalra tett megszentelt szobor körül